

расплака и се хвана за дрехи-тѣ мѹ,
не мѹ се щеше да го остави да замини.

И овчарь-а като го гледаше че пла-
чи, обѣща мѹ се скоро да се вра-
ти да го нагледа, хариза мѹ и аганце-
то. Тогива Генрихъ се окротн, и се за-
радва за придобиванье-то на аганце-то
кое-то за най голѣмѹ стойностъ са по-
читаше въ присѣдствіе-то на очитѣ мѹ.

ГЛАВА VII.

Слънце-то и цептъя-та.

Обчарь-а като замина, Пѹщинскъ-а
се ѹмилени и повика на дѣте-то да
седни при него, и начна да мѹ приказва.

»Важи ми Генрише, рече, незнаешъ
»ли иѣщо зарадъ баща си и зарадъ
»майка си.«

»О! какъ незнаиъ, отговори Ген-